

متن پرسش

باسمه تعالی: سلام علیکم: اگر کسی که در حال مطالعه و سمع درس معاد است کار را اینطور پیش ببرد که من، که خواهی نخواهی به برزخ خواهیم رفت، چرا درس را با منظر فردایی دیدن برزخ ببینم بیایم و درس را صرفاً در امروزی که زنده هستم مصداقهایش را ببینم مثلاً وقتی سخن از طی کردن برازخ می شود من نگاه به خود کنم در کنار گذاشتن عقاید و اخلاق و اعمال باطل و این را گذر حساب کنم یا در تجلی خداوند با اسامی خاصش در لحظات خاص در درونم البته به شرط درست فهمیدن تجلیات و نه توهم ان تجلیات را رفع پرده های حجاب بنگرم. چطور است؟ آیا شما مصداقی برای درست دیدن برزخ در امروز لطف می کنید؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: کار بسیار درستی است. برزخ یعنی داشتن احساسی از خود که در آن هیچ نسبتی از نسبت های دنیا در آن نیست. حال هراندازه ما نیز نسبت های اعتباری دنیایی را، اعتباری و غیر اصیل ببینیم؛ به همان اندازه به احساس برزخی خود نزدیک می شویم. موفق باشید